

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 552/2025
09.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Новосадска топлана“ из Новог Сада, чији је пуномоћник Жарко Мићин, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Рајко Вукмировић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 9029/2022 од 14.08.2024. године, у седници већа одржаној 09.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 9029/2022 од 14.08.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене, изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 9029/2022 од 14.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 19930/2021 од 11.07.2022. године, ставом првим изреке, решење о извршењу Јавног извршитеља именованог за подручје Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду Данијела Томашевића И.ИВК. 409/20 од 07.08.2020. године је делимично одржано на снази и то у делу потраживане исплате износа од 230,68 динара, са законском затезном каматом од 30.07.2020. године до исплате и износа од 3.194,03 динара, са законском затезном каматом од 30.07.2020. године до исплате и трошкова извршног поступка у износу од 14.040,00 динара, док је у преосталом делу укинута. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 50.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 9029/2022 од 14.08.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба тужена и пресуда Основног суда у Новом Саду П 19930/2021 од 11.07.2022. године преиначена у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је обавезана тужена да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 42.400,00 динара, уместо досуђеног износа од 50.500,00 динара, а у преосталом делу одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у побијаном непреиначеном делу. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23-други закон) Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Предмет тражене правне заштите је потраживање које представља збир обрачунате камате на неблаговремено измирена главна дуговања за утрошену топлотну енергију, о ком праву је одлучено применом члана 279. Закона о облигационим односима.

Полазећи од садржине тражене правне заштите и разлога на којима је заснована правноснажна пресуда у примени материјалног права на утврђено чињенично стање, по оцени Врховног суда не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, с обзиром на то да је одлука о тужбеном захтеву заснована на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Наводи ревизије који се односе на утврђено чињенично стање не могу се узети у разматрање код испитивања услова за изузетну дозвољеност ревизије, јер то нису разлози за ревизију из члана 403. ЗПП (редовна ревизија), према одредби члана 407. став 2. ЗПП, изузев у случају из одредби члана 403. став 2. ЗПП, као ни за посебну ревизију из члана 404. ЗПП, чија дозвољеност је условљена испуњењем услова прописаних одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда (којом је одлучено у спору мале вредности) ревизија није дозвољена.

Иницијални акт, предлог за извршење на основу веродостојне исправе је поднет 30.07.2020. године. Вредност предмета спора износи 3.424,71 динар и ради се о поступку о спору мале вредности у смислу члана 470. ЗПП.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић